Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia I.II - Cod. Ettenheim-Münster 290

[S.l.], [Anfang 18. Jahrh.]

Articulus 3tius

urn:nbn:de:bsz:31-130078

Visual Library

inuat eiusdem S. Auctoris verbis exem claudere,
si vis; inquit, esse beatus, esto immaculatus; illud ees,
hoc vero pauci volunt, sine quo non perveniunt ad illud
quod oes volunt. serm. 1mo. in psalm. 118.

Articulus 3tius.

De Beatitudine Naturali, seu statu puro naturae.

1mo. Nomine status puræ naturæ intelligitur
ille, in quo hoo per perfectiones speciales, et dona quædam
connaturalia nullam habuisset perfectionem super=
naturalem. h. e. naæ seu indebitam.

2do. Ille status puræ naæ nunquam extitit,
nec unquam extiturus est. Adam n. statim atque
creatus est gratia sanctificante seu iustitia originali
cum aliis spiritus sancti donis supernaturalibus donatus
fuit.

3tio. Licet status naæ puræ nunquam extiterit
potuit tn. existere, ut constat ex definitione

ſamorum, pontificium gra bacum et ſacerdotium negantes unum hoiem potuiſſe a Deo creari ſine ordine ad felicitatem ſupnalem et ſimpliciter ſine iustitia ſuper, nali, quo via ē ad illam bēus.

His ſuppoſitis quaeritur. quo fuiſſet hois in ſtatu nāe purae beatdo obtima qd formalis.

Propoſitio 1ma.

Beatitudo obtima hois in ſtatu purae naturae fuiſſet Deus.

Probatur iiſdem rationibus quibus ſupra ... ē Deum eē beatitdnem obiectivam pro ſtatu ſtatus.

Propoſitio 2da.

Beatitudo formalis illius ſtatus conſiſteret in cognitione abſtractiva Dei perfectiſſima in amore et gaudio.

Prob. Item iisdem rationibus quas supra.

Solvuntur obiectiones

Obiicies imo. Status naae purae ē impossblis, ergo hō n̄ potuit in illo statu creari.

R̄. Nego antns. Damnatum ā summis pontificibus

Prob. Ille status ē impssblis in quo hōs finem suum ultimum assequi non posset, et in statu nāe purae hō n̄ posset finem suum ultimum assequi, ergo implicaret.

R̄. Nego mj. In illo statu nullam haberet grām supnaalem et hōs sine grā supnāali n̄ pt finem suum assequi ergo implicaret.

R̄. Dist. mj. Non pt finem suum assequi modo supnāali con. mj. nāali nego mj. sic distincto cpte nego cqam. Itaq in illo statu n̄ assequeretur Deum modo supnāli, h. ē p visioēn, et tn̄ assequeretur modo nāali h. ē per cogitioēm abstractivam pfectissimam.

Instabis imo. Atqui finis nāalis hōis ē Deus videndus, ergo nulla solutio.

Ri Prob. subsumpta. Ille finis ē hōi connaturalis cuius
hōō ē capax, ʒ hōō ē capax dei videndi ergo
finis hōis ē deus videndus
Ri Disting. maj. Cuius hōō ē capax naturaliter
con. maj. supernaturaliter nego maj. sic distincta
mi. nego consequentiam.

Instabis 2do. Deus n̄ pt agere
nisi ordinatissime, ʒ si crearet hoīem sine ordine
ad visionem dei n̄ ageret ordinatissime, ergo n̄ pt creare
hoīem sine ordine ad visionem dei.
Ri Prob. maj. Ille n̄ agit ordinatissime qui opus
suum n̄ ordinet ad eum finem cuius ē capax, ʒ deus
sic ageret ergo etc.
Ri Disting. maj. ut supra. Cuius ē capax naturaliter
con. maj. cuius ē capax tam ne supernaturaliter
nego maj. sic distincta mi. nego consequentiam.
Homo quidem capax ē dei videndi, ʒ n̄ a propriis
viribus, ʒ n̄ habet ex dono supernaturali gratiae et luminis
gloriae, unde summum dei beneficium ē, quod hōō ordinetur

ad visionem Dei sibi omnino indebitam et naturaliter.

Arguebis 3.tio. Creatura careret maxima perfectione per ordinatione ad visionem Dei; ergo est opus imperfectum.

R. Distinguo antecedens careret maxima perfectione indebita concedo antecedens. debita et naturali nego antecedens et consequentiam.

Sic homo non dicitur imperfectus ex eo quod careat perfectione sibi propria natura angelica, haec enim non est debita.

Obijcies 4.to. Deus non potest creare statum qui est impossibilis in quo homo non possit assequi finem suum ultimum; sed in statu naturae purae homo non posset assequi finem suum ultimum ergo etc.

R. Nego utramque minoris.

Obijcies 1.mo. Deus non potest convertere aliquem partialiter beatitudinem quod bonis et malis commune est; sed cognitio abstractiva bonis et malis communis est, ergo etc.

R. Distinguo minorem. Cognitio abstractiva coniuncta cum amore gaudio, et exclusione omnis mali communis est nego minorem secus transeat minor. sic distincto consequente nego consequentiam.

Probatur 2da Pars.

Non pt dari amor Dei super oia sine auxilio gratiae supernaali, sed in statu purae naae non est auxilium supernaale, ergo nec amor Dei super oia.

R. Distingo maj. Non pt dari amor Dei super oia sine auxilio supernaali in praesenti statu naae purae et integrae nego maj. concessa maj. C. d. ctr. cons.

Licet hoc in statu naae purae non habuisset auxilia supernaalia, habuisset tamen naalia quaedam extraordinaria, quibus difficultates occurrentes vincere potuisset.

Objicies. 3. Homo naaliter appetit videre Deum, ergo visio Dei homini connaalis est.

R. Distingo antes. appetit videre Deum visione impropria seu comuni abstractiva perfectissima con. antes. visione stricta nego antes. seu comuni intuitiva. Et ergo.

Cum visio sit sim. supernaalis, non pt cognosci lumine naali, nec consequenter appeti, nil enim volitum nisi praecognitum.